

Detaller igennem, saaledes som det skete i Betænkningen af 1903, og som det er sket nu i Statsbaneudvalgets Betænkning, thi det er ikke muligt paa hvert enkelt Punkt at indføre det allerbedste af Tænkningens Vej; det er Erfaringens Vej, der maa betrædes for at finde ud, hvad det bedste er i de mange enkelte Tilfælde. Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister kunde gaa ind paa den Tanke — og at Folketinget kunde overtales til at følge den —, at man nu indskrænkede sig til at faa Generaladministrationen, hele den øverste Etage af Statsbanebygningen, ændret i den Retning, man maatte anse for at være den rigtige, og ikke gik ind paa Detaillerne, der ikke godt med Held lader sig ændre straks paa Forhaand.

Hermed tror jeg at have fremsat de Bemærkninger, jeg paa dette Tidspunkt har at gøre. Jeg gentager, at jeg vil haabe, at Sagens Behandling i Dag maa ende med, at den henvises til et Udvalg.

Ejsing: Der øves jo stadig Kritik over Jernbanevæsenet. Vi kommer alle sammen mere eller mindre i Forbindelse med Jernbanevæsenet og mener saa ogsaa at have nogen Forstand paa det. Almindelige Mennesker har tidt ondt ved at forstaa, hvorledes Jernbanevæsenet ordner Toggangen, Anlæg af Baner, Opførelse af Bygninger o. s. v. Men naturligvis er det lettere at kritisere end at sætte noget andet i Stedet. Her i Rigsdagen er der tidt rejst Anker mod Jernbanevæsenet. Sagtens har der været megen uberettiget Kritik derimellem; men vel ogsaa en hel Del berettiget, og det var en saadan Kritik, der gav Anledning til Nedsættelsen af Statsbaneudvalget af 1911. Som et Resultat af dettes Arbejde foreligger det Lovforslag, vi har til Behandling i Dag. Naar der her har været klaget over Jernbanevæsenet, har det vist særlig været over den økonomiske Side deraf, idet man har ment, at Statsbanerne skulde give et Overskud, en passende Rente, hvilket jeg synes er en rimelig Fordring. Dette har ganske vist ført til, at Rigsdagen mange Gange har grebet ind med Takstforandringer og alle den Slags Ting, og det kan ogsaa godt være, at der tidt er grebet alt for meget ind i Smaating, saaledes at den Bevægelsesfrihed, som Administrationen bør have, noget er blevet hemmet. Naar man satte en hel Del Forhaabning til Statsbaneudvalget og dets Arbejde, var det vist særlig, fordi man ventede, at det skulde paapege Udveje til en bedre Økonomi, til Simplificering af

Forretningsgangen og Besparelse af Tid og Kræfter i Administrationen og paa den Maade skaffe os en større Indtægt og mindre Udgift. I den Betænkning, der er afgivet af Statsbaneudvalget, findes der vistnok ogsaa adskilligt, der kunde vise i den Retning, men jeg tror ikke, at Genemførelsen af det foreliggende Lovforslag, der omhandler Styrelsesformen, vil volde nogen stor Omvæltning eller nogen stor Forbedring i de bestaaende Forhold. Der er en vis Tro paa, at naar blot man har Styrelsesformen i Orden, saa er det hele i Orden. Det er imidlertid en komplet Overtro. Hvad det kommer an paa, er meget snarere, at man har de rigtige Mænd til at styre, saa gør det ikke saa forfærdelig nøje med Styrelsesformen. Har man dygtige Mænd, der kan hugge igennem, er Styrelsesformen ikke nær saa afgørende, som man tidt er tilbøjelig til at mene. Selvfølgelig skal man gøre Styrelsesformen saa god som muligt, men naar Statsbaneudvalget et Sted siger, at Betingelsen for en hensigtsmæssig Drift af Statsbanerne er i høj Grad afhængig af den af Lovgivningen fastsatte Styrelsesform, tager man meget fejl. Udvalget siger et Sted i sin Kritik af det bestaaende, at man maa advare mod den Tendens, som ved Lejlighed har givet sig til Kende, hvor Anlæg har skullet udføres og Anskaffelser foretages for Statens Regning, til at udsøge de kostbareste Materialier; de mest monumentale Konstruktioner og det mest bekostelige Befordringsmateriel. Jeg tror, at dette er en begrundet Kritik. Det forekommer tidt os Lægfolk ganske mærkværdigt, hvad der af Jernbaneetaten bruges Penge til. Det forekommer os undertiden, at Statsbanerne ikke rigtig har Begreb om Penge, men blot siger: Lad rulle. Men overfor dette siger Generaldirektionen, at der i den foreslaaede Organisation ikke findes noget som helst, der sikrer mod den Slags Ting som de kostbare Anlæg, de monumentale Bygninger o. s. v. Dette, tror jeg, er rigtigt; det er noget, som Styrelsesformen ikke kan sikre imod. I saa Henseende skal vi ikke vente os Underværker af det foreliggende Lovforslag. Den højtærede Minister sagde i Folketinget — det var nærmest under Om-talen af Søfartsvæsenet —, at alle, der forstaar sig paa denne Sag, er indbyrdes uenige. Ja, det er saamænd vist, men det gælder meget mere end Søfartsvæsenet, det gælder det meste af det, vi har haft med at gøre her; vi, der ikke har megen Forstand eller dog en ret minimal Forstand paa den Slags Ting, staar temmelig desorienterede,